

Jens Tingleff

Født 15. april 1957, Frederiksberg.

Embedseksamen, Københavns Universitet. Januar 1987.

Speciallæge i thoraxkirurgi 2002

Speciallæge i akutmedicin 2018

Overlæge Akutmodtagelsen - Hvidovre Hospital.

Klinisk lektor, akutmedicin, Københavns Universitet.

Lægens opgave er ikke til forhandling

Lægens opgave er **diagnosticere, behandle og vurdere prognosen** for mennesker, der søger hjælp. Det er her, patienters liv forbedres eller reddes. Derfor bør enhver diskussion om sundhedsvæsenets udvikling begynde ét sted: med lægefagligheden. Uden stærk faglighed, solid klinisk dømmekraft og vedvarende medicinsk forskning bliver ambitioner om bedre behandling blot tomme hensigtserklæringer.

Organisation er et middel – ikke et mål

Sundhedsvæsenet har for længe brugt kræfter på organisatoriske modebølger uden mærkbar gevinst for patientbehandlingen eller patientens prognose. Når nye strukturer, processer og styringsgreb ikke gør læger bedre til at diagnosticere og behandle, er de ikke fremskridt, men forstyrrelser, som også belaster overlægers **arbejds miljø**. Resultatet er, at tid, opmærksomhed og ressourcer fjernes fra det, der reelt gavner patienten.

Uddannelse af yngre læger er en forpligtelse – ikke en biting

Hvis kvaliteten i sundhedsvæsenet skal bevares, kræver det, at erfarne læger tager uddannelsesansvaret alvorligt. Yngre læger bliver ikke dygtige af tilfældigheder, men af systematisk oplæring, tydelig feedback og faglige forbilleder, der tager lederskab på sig. Derfor er det en fejltagelse at gøre hierarki til et skældsord. I den lægelige verden er klart ansvar og faglig autoritet ikke et problem, men en forudsætning for læring, kvalitet og patientsikkerhed.

Lægerollen hviler på omhu, faglig viden, praktisk kunnen og civilcourage – og uden disse værdier udhules professionen.

De lægelige discipliner må forsvares langt tydeligere

Overlægeforeningen og Lægeforeningen bør ikke nøjes med at værne om de lægelige discipliner i festtaler. De skal aktivt og offentligt forsvare dem. Hvis initiativer, reformer eller styringsgreb ikke forbedrer patientbehandlingen, skal overlæger have både mandat og mod til at sige tydeligt fra. Fagligheden vinder ikke af sig selv; den skal hævdes.

Ledelse uden faglig tyngde svækker lægerollen

Overlæger skal lede med faglig autoritet og personligt eksempel – ikke med managementfloskler. Ledelse i sundhedsvæsenet skal udspringe af klinisk indsigt og ansvar for patientbehandlingen. Hvis lægestanden accepterer, at lægefaglighed fortrænges af smartness, procesdyrkelse og abstrakt styringstænkning, reduceres lægerollen gradvist til almindelig lønmodtagerfunktion. Det vil være et svigt – ikke bare af professionen, men af de patienter, som har krav på noget bedre.